

Ελθέ, Παράκλητε αγαθέ

Κατασκήνωση 2014

Όπως μᾶς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, σκοπὸς τοῦ κάθε χριστιανοῦ εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Μοναδική καὶ ἀτίμητη εἶναι ἡ προσφορά του. Αὐτὸ μετατρέπει τὴ σωτηρία, πού χαρίζεται μέ τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, ἀπὸ ἀντικειμενικὸ ἀγαθὸ σέ ὑποκειμενικὴ ὑπόθεση τοῦ κάθε πιστοῦ. Ἡ ἀλήθεια ὁμῶς εἶναι ὅτι δέν αἰσθανόμαστε τόσο οἰκεῖα μέ τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδος. Νιώθουμε μᾶλλον λίγο ξένοι πρὸς αὐτό. Τὴ δυσκολία αὐτὴ προσπάθησε νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ φετινὴ κατασκήνωση, τῆς ὁποίας ἡ ὀνομασία ἦταν μιά ἐπὶ κληση στό ἅγιο Πνεῦμα: «Ἐλθέ, Παράκλητε αγαθέ».

Μέ τὴ χάρη τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τίς εὐλογίες τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, λειτούργησε γιὰ δευτέρη χρονιά ἡ κατασκήνωση ἀρρένων τῆς Ἀδελφότητάς μας στὴν πλαγιά τοῦ Μπέλες, στὴν Καστανούσα Σερρῶν. Στόν ἐνάμισυ μῆνα πού λειτούργησε φιλοξένησε

ἀγόρια Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου στίς ἀντίστοιχες περιόδους, φοιτητές καὶ ἄνδρες σέ τρεῖς περιόδους. Πραγματοποιήθηκε ἐπίσης φέτος γιὰ πρώτη φορά καὶ εἰδικὴ περίοδος πού λειτούργησε ὡς σεμινάριο στελεχῶν.

Παράλληλα στίς κατασκηνωτικές ἐγκαταστάσεις τῆς «Χριστιανικῆς Ἑλπίδος», στά Ἄνω Πορόια Σερρῶν φιλοξενήθηκαν οἱ μαθήτριες ὅλων τῶν βαθμίδων: φοιτήτριες, κύκλοι ἐπιστημόνων, καθὼς καὶ μέλη τῶν κύκλων μελέτης ἁγίας Γραφῆς. Λειτούργησαν ἐπίσης σεμινάρια νεαρῶν μητέρων. Τέλος, τὸ ἐπισφράγισμα τῆς κατασκηνωτικῆς διακονίας ἀποτελέσσε τὸ τριήμερο οἰκογενειῶν στίς Φώκιες Χαλκιδικῆς. 115 οἰκογένειες μέ τὰ μέλη τους πού ξεπερνοῦσαν τὰ 600 ἄτομα ἔζησαν τὴν πρωτοχριστιανικὴ κοινωνία. Ἦταν γιὰ ὅλους μιά ἀνανέωση πνευματικὴ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Εὐχόμαστε ὁ Παράκλητος νὰ συνεχίσει τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια στὴν κάθε ψυχή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Κάθε κατασκηνωτική περίοδος αποτέλεσε ένα σημείο συνάντησης και γνωριμίας με τον Παράκλητο. Και αισθανθήκαμε ιδιαίτερα την παρουσία Του φέτος. Την αντικρύσαμε στα χαρούμενα και γεμάτα αγάπη πρόσωπα των υπευθύνων, των κυριών της κουζίνας και των στελεχών που έθελοντικά και με προσωπικές θυσίες διακόνησαν και τη φετινή χρονιά. Τη γνωρίσαμε μέσα από τα αναγνώσματα και τις απογενυματινές συναντήσεις. Την αντιληφθήκαμε στην αρμονική κοινωνία των κατασκηνωτών μεταξύ τους. Την τραγουδήσαμε «νά καρπίζει σιωπηλά τό δέντρο της ζωής μας». Μας συντρόφευε στις πορείες, στα παιχνίδια μας και ιδιαίτερα στις ταπεινές μας προσευχές. Μά έντονότερα τη βιώσαμε στα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Στα λαμπερά πρόσωπα των κατασκηνωτών μετά την εξομολόγηση κάτω από το πετραχήλι του πατρός Μιχαήλ. Στις θείες Λειτουργίες στον ναό που ήταν αφιερωμένος στο όνομά Του, όπου μας έπισκεπτόταν και μας έκανε σύσσωμους και συναιμους Χριστού.

Νά δώσει ο Θεός να αξιοποιήσουμε την παρουσία Του και στην καθημερινή μας ζωή, ώστε να γεννιάμαστε πάντοτε τους καρπούς που χαρίζει ή κοινωνία μαζί Του.

Είχα ακούσει για την κατασκήνωση από τον μεγαλύτερο αδελφό μου για τόπο τόσο ωραίο περνάνε και πε-
ρίμενα με αγωνία να έρθει και η δική μου σειρά. Έτσι φέτος
πήγα για πρώτη φορά κατασκήνωση. Πέρασα πάρα πολύ ωραία, καλύ-
τερα και από τις διακοπές στη θάλασσα που πήγα με τους γονείς μου! Γνώρισα και
νούργιους φίλους από την πρώτη μέρα κιόλας. Μου έκανε εντύπωση που στα
παιχνίδια δεν μαλώνανε και δεν λέγαμε άσχημες κουβέντες, όπως κάνουνε στη
τοιά μου. Μου άρεσε πολύ που τρώγαμε όλη ή σκληνή μαζί, τὰ πολλά παιχνίδια και
ή πορεία στο ποταμάκι που μπήκαμε και μέσα. Χάρηκα πολύ που έμαθα πολλά τρα-
γούδια και τὰ τραγουδάω και μέσα στο σπίτι, αν και με μαλώνει ο αδελφός μου ότι
είμαι φάλτσος. Αλλά πού χαρούμενος ένιωσα όταν εξομολογήθηκα για πρώτη φορά
στον πατέρα Μιχαήλ. Στην αρχή ντρεπόμουν αλλά μετά που μπήκα δεν τό μετάνιωσα
καθόλου. Πήρα απόφαση να προσεύχομαι κάθε πρωί και βράδυ, όπως κάναμε και στην
κατασκήνωση, και όταν αρχίσουν τὰ σχολεία να συναντήσω τους νέους φίλους μου
στο κατηχητικό.

Κ.Μ., Δημοτικό

- Τό πρόσωπό σου λάμπει, ἦταν τά πρῶτα λόγια του πατέρα μου, μετά τό καλωσόρισμα, ὅταν ἐπιστρέψαμε μέ τό λεωφορεῖο ἀπό τήν κατασκήνωση.

Δέν εἶχα βέβαια καθρέφτη νά τό δῶ, ἀλλά μέσα μου ἐνιωθα μεγάλη χαρά πού πῆγα καί φρέτος κατασκήνωση. Αὐτό πού μοῦ ἀρέσει πολύ στήν κατασκήνωση εἶναι ὅτι ἀξιοποιοῦμε κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας. Τό πρῶί μετά τό ἐγερτήριο καί τήν γυμναστική, πού δέν τή συνήθισα ποτέ, εἶχαμε τήν πρωινή προσευχή, ἐπαρση σημαίας καί τό πρωινό ἀνάγνωσμα. Μετά τό πρωινό ρόφημα εἶχαμε παιχνίδι στά γήπεδα. Ἰδιαίτερα θά θυμόμαστε τήν ἐξοδο πού ζυπνήσαμε πολύ νωρίς καί κάναμε τό πρόγραμμά μας μέσα στό δάσος. Τήν ὥρα τοῦ μεσημεριανοῦ φαγητοῦ τήν χαιρόμασταν, ὄχι μόνο γιά τό ὠραῖο φαγητό ἀλλά καί γιά τά παιχνίδια-ἐκπλήξεις πού ἀκολουθοῦσαν. Μετά τή μεσημεριανή ἀνάπαυση, τό μόνο σημεῖο τοῦ προγράμματος πού δυσκολευόμουν, καί τό ἀπογευματινό, εἶχαμε ὀργανωμένα κατασκηνωτικά παιχνίδια, ὅπως παιχνίδι τοῦ δάσους, τοῦ θησαυροῦ, σταθμούς κτλ. Στή συνέχεια μαζευόμασταν γιά ὑποστολή σημαίας. Ἀκολουθοῦσε πολύ τραγούδι, στό ὁποῖο μοῦ φαίνεται ὅτι ἔβγαине ἡ ἐνταση ὅλης τῆς ἡμέρας καί στή συνέχεια ἀκολουθοῦσε τό μάθημα, πού συχνά συνοδεύταν ἀπό τίς ἀπορίες μας. Μέσα ἀπό τά ἀναγνώσματα καί τά μαθήματα γνώρισα καί τόν Παράκλητο, τό ἅγιο Πνεῦμα, πού μέχρι τότε ἤξερα γι' αὐτό ἐλάχιστα πράγματα. Ἀκολουθοῦσε τό βραδινό φαγητό καί ἡ βραδινή προσευχή.

Ποῦ νά σᾶς περιγράψω καί τά ἑκτακτα: τό νυχτερινό παιχνίδι καί τή βραδινή ψυχαγωγία στό ἀμφιθέατρο μετά τήν προσευχή, τήν ξαφνική ἐπίσκεψη τοῦ ἐπισκόπου πού τοῦ τραγουδήσαμε καί μᾶς μίλησε ἀπλά καί μέ ἀγάπη, τήν ἐξομολόγηση κτλ.! Ἰδιαίτερη μέρα γιά τήν κατασκήνωσή μας ἦταν ἡ Κυριακή, ὅπου ἐκκλησιαστήκαμε τό πρῶί στήν Παλιά Καστανοῦσα στόν ναό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στό ὁποῖο ἦταν ἀφιερωμένο καί τό ὄνομα τῆς κατασκήνωσής μας... Ἐλπίζω καί μέσ στή χρονιά νά πᾶμε ἐκδρομή στήν Καστανοῦσα. Τό σίγουρο εἶναι πώς θά συναντηθῶ ξανά μέ τούς συγκατασκηνωτές μου στήν μετακατασκηνωτική συνάντηση στή Θεσσαλονίκη στίς 21 Σεπτεμβρίου.

Π.Τ., Γυμνάσιο

Καθισμένος στο γραφείο κοιτάω τόν έπιτραπέζιο ήμεροδείκτη πού έχει σταματήσει στις 8/7. Δέν έχω διάθεση νά τόν γυρίσω στή σωστή ήμερομηνία. Εί-
ναι έτσι όπως τόν άφησα τήν ήμέρα πού πήγα στήν κατασκήνωση, τήν ήμέρα
πού τόσο πολύ περίμενα. Νά σ'α πώ καί κάτι ακόμα; Τό σάκο μου δέν τόν έχω
ακόμα συμμαζέψει καί άς παραπονιέται ή μητέρα μου. Βέβαια τόν έχω άδειάσει
άπό τά πράγματα αλλά έχω τήν αίσθηση πώς εκεί στή γωνία πού βρίσκεται μου
μιλάει καί κάθε τόσο άδειάζω άπό αυτόν άναμνήσεις, αποφάσεις, έμπειρίες...

Ή φετινή περίοδος Λυκείου μίλησε βαθιά μέσα μου. Νά σ'α πώ τήν αλήθεια
δέν ξεκαθάρισα ακόμη τό γιατί. Αισθάνθηκα ότι ή ατμόσφαιρα ήταν λίγο διαφο-
ρετική φέτος. Καί δέν αναφέρομαι βέβαια στά νέα παιχνίδια πού μάς έξέπληξαν,
στά ποδήλατα, στό beach volley... Καί ούτε νομίζω ότι ήταν οι άδελφικές σχέ-
σεις μέ συγκατασκηνωτές καί στελέχη, στοιχεία πού τά άπολαμβάνουμε κι
άλλες χρονιές στήν κατασκήνωση. Ήταν κάτι βαθύτερο, μία αίσθηση έσωτε-
ρικής ειρήνης καί πληρότητας, σάν νά ήταν παρόν ένα πολύ άγαπητό πρόσωπο
σέ όλες τίς δραστηριότητές μας. Νομίζω πώς δέν μπορώ νά τό έκφράσω σω-
στά. Πάντως σκέφτομαι νά κρατήσω τόν σάκο στό δωμάτιό μου καί νά τόν ξε-
σκονίζω ποῦ καί ποῦ. Νά εἶναι εκεί, γιά νά μου θυμίζει ότι ή κατασκήνωση δέν
διαρκεί λίγες καλοκαιρινές μέρες μόνο, δέν εἶναι ένας τόπος, αλλά τρόπος ζωής.

Λυχνίτης

ΠΟΡΟΪΑ

Ἡ πνοή τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔπνευσε θαρρεῖς ὄχι μονάχα στίς ψυχές πού μέ πόθους καί λαχτάρα περισσὴ κατέφτασαν καί τό φετινὸ καλοκαίρι στήν ἀγκαλιά τῆς κατασκήνωσης, ἀλλὰ πότισε καί τό χῶμα καί τήν κάθε πέτρα καί τό κάθε λουλούδι κι ὅλα τὰ ὁμόρφυνε, τὰ μετέβαλε, τὰ μεταμόρφωσε. Ὅλοι καί ὅλα, ἔμψυχα καί ἄψυχα ἐνιωθες νά δέονται ἱκετευτικά: «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ».

Ἡ δική Του αὔρα ἔπνευσε καί κατηφόρισε ὥς τόν πλάτανο. Ἐκεῖ, στά φύλλα τοῦ μεγάλου δέντρου βρῆκε φυλαγμένα μικρά καρδιακά μηνύματα καί στροβιλίζοντας τα ὑψώνει τοῦτα τὰ γράμματα τῶν ψυχῶν στόν οὐρανό, στόν κατεξοχήν ἀποδέκτη τους, τόν Θεό. Ἐξάλλου αὐτός ἦταν ὁ στόχος τῆς κατασκήνωσης... νά ἐξασφαλίσει γιά τήν κάθε ψυχή μία γραμμὴ ἐπικοινωνίας μέ τόν οὐρανό πού θά εἶναι πάντα ἀνοιχτή.

■ Ἐδῶ βρῆκαν «ἀνοιχτή τ' Οὐρανοῦ τή γραμμή» μικρά μπουμπούκια τοῦ Δημοτικοῦ, πού βίωσαν τήν παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέ μία ἀνεπανάληπτη χαρά κι ἐνθουσιασμό ἄνευ προηγουμένων, πού παραμιλοῦσαν στόν ὕπνο τους ἐπαναλαμβάνοντας τό ὄνομα τῆς κατασκήνωσης «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ», καθώς μ' αὐτό τόν πόθο ἄνοιγε κι ἐκκλίνει ἡ κάθε μέρα. Ἀπλά καί αὐθόρμητα ἐκφράστηκαν στά γράμματά τους:

Δέν τό περίμενα νά λυπηθῶ τόσο πολύ πού φεύγουμε. Εὐχαριστῶ γιά τόν κόπο πού κάνατε γιά νά χαίρομαι ἐγώ.

Αναστασία Χίρς, Εὐνίκη

Θέλω νά σοῦ πῶ ὅτι ἀγάπησα αὐτὴ τήν κατασκήνωση μέσα ἀπὸ τήν καρδιά μου!

Κωνσταντῖνα Συμεωνίδου, Ἀντωνίνα

Θά ήθελα νά ευχαριστήσω τήν
ἀρχηγό γιατί μᾶς φρόντισε καί μᾶς
εἶπε πολλά πράγματα γιά τόν Χριστό.
Ἀφροδίτη Μικροπούλου, Κυράννα

Εὐχαριστῶ περισσό-
τερο ἀπό ὅλους τόν Θεό
πού ἦταν ὅλες αὐτές τίς
ἡμέρες κοντά μας.

Ματίνα Κεπεσίδου,
Φιλοθέη

Μοῦ ἄρεσε πάρα πολύ αὐτή ἡ εὐκαιρία σέ αὐτή τήν
κατασκήνωση, κοντά στόν Θεό καί τήν Παναγία. Μέσα
στήν καρδιά μου μπήκε ὁ Παράκλητος καί φώτισε τήν
καρδιά μου μέ ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία καί ἀγα-
θωσύνη. Ἔκανα πολλές μεγάλες φιλίες. Αὐτό πού ἐζη-
σα ἦταν ὄχι μόνο ἐκπληκτικό ἀλλά καταπληκτικό!
Ἐδῶ περνᾶω τέλεια! Κάθε μέρα μᾶς περιμένει καί μία
ἐκπληξή! Ἄν ὑπάρχει κάτι πού δέν μοῦ ἀρέσει; Τίποτα!
Ἄννα Κουρκούτα, Ἀντωνίνα

Ἀπό αὐτά τά μαθήματα
πού κάναμε πῆρα τήν ἀπό-
φαση νά διαβάζω κάθε
βράδυ ἓνα κομμάτι ἀπό τήν
Καينὴ Διαθήκη καί νά μὴν
σπαταλῶ ὅλο τόν χρόνο
μου στήν τηλεόραση.
Εἰρήνη Ἐξαδακτύλου, Εὐνίκη

Ὅλα εἶναι φανταστικά: τά
ῥαῖα λουλούδια, τά φαγητά,
οἱ ὁμορφες προσευχές, τά τέ-
λεια παιχνίδια... ἡ κατασκήνωση
εἶναι ἓνα ξεχωριστό μέρος!
Χριστίνα Κρανιώτη, Φιλοθέη

Μοῦ ἄρεσε πολύ ὁ ὕμνος καί θά προσπα-
θῶ νά κάνω πράξη τά λόγια του... Θά μοῦ
λείψουν ὅλα αὐτά τά ἀξέχαστα πράγματα πού
κάναμε ἐδῶ καί θέλω ὁ Παράκλητος νά μείνει
γιά πάντα στήν καρδιά μου. Τό ὑπόσχομαι ὅτι
καί τοῦ χρόνου πρῶτα ὁ Θεός θά ξανάρθω!
Ἀναστασία Καραβόλτση, Φιλοθέη

Κατασκήνωσή μου, μου χάρισες
τή μεγαλύτερη χαρά, γιατί γνώρισα
άνθρώπους πού έμπιστεύτηκα. Ή κου-
ζίνα βάζει ένα σημαντικό συστατικό
στά φαγητά της: τήν αγάπη πού έχει
μέσα στην καρδιά της!
Ιωάννα Μετζίτη, Φιλοθέη

Εύχαριστώ πολύ για ό,τι μου έδινε ή
κατασκήνωση κάθε μέρα, για όλες τίς κυ-
ρίες πού δούλεψαν για όλους έμας, δη-
λαδή τίς κυρίες τής κουζίνας καί ιδιαίτερα
τήν κ. Σοφία τή γιατρό!

Έλένη Πανταζή, Φιλοθέη

Αυτή ή κατασκήνωση του κατηχη-
τικού είναι ή πιό διασκεδαστική σέ όλο
τόν κόσμο. Δέν φανταζόμουνα ότι θά
περνάμε τόσο καλά, αν καί τήν πρώτη
μέρα δυσκολεύτηκα γιατί ήθελα τή
μαμά μου, αλλά μετά τό ξεπέρασα...

Ξανθούλα Μποζατζή, Φιλοθέη

Κατασκήνωσή μου θέλω νά
σου πώ πώς κάθε χρόνο γίνε-
σαι όλο καί καλύτερη! Όταν με-
γαλώσω θά ήθελα νά γίνω
στελεχάκι...

Γεωργία Κούσουλα, Άντωνίνα

Κατασκήνωσή μου, σου
υπόσχομαι πώς θά ανοίγω
κάθε μέρα τήν άγία μου Γραφή
καί πώς θά προσέχω τί λέω
καί τί κάνω!

Μαρίνα Μιχαλάκη, Εὐνίκη

Είμαι λυπημένη πού φεύγω,
μέχρι όμως νά ξανάρθω θά
μετρῶ τίς μέρες!
Πηνελόπη Ηλιάδου, Φιλοθέη

■ Έδω γνώρισαν τήν ἀνοι-
χτή γραμμή τά παιδιά τοῦ Γυ-
μνασίου πού ἀναζητοῦσαν μέ
τήν Καινή Διαθήκη στό χέρι τίς
ἀναφορές στό ἅγιο Πνεῦμα, πού
μέ τό ζωντανό τραγούδι τους
προσκαλοῦσαν τόν Παράκλητο
στή συντροφιά τους:

Μιά γλυκειά προσευχή θά βγεῖ ἀπ'
τήν ψυχή μου:
Κύριε, φύλαττε πάντα τήν κατασκή-
νωσή μου!
Κανελλάκη Μαρία-Βασιλική, Φωτοδότριες

Κατασκήνωση, μάς ἔμαθες ὅτι
ὅλες εἴμαστε ναοί τοῦ Θεοῦ καί
ὅπως ἡ ἁγία Ἐλένη Σινώπης νά προ-
σπαθοῦμε μέ κάθε τρόπο νά κρα-
τοῦμε τήν ἀγνότητά μας.
Μάρθα Ταρασίδου, Ἀλпинίστριες

Κατασκήνωσή μου, εἶσαι γιά μέ-
να τρόπος ζωῆς. Μέ συμβουλεύεις
ποιοῦ δρόμο νά ἀκολουθήσω. Στό σπί-
τι ὅ,τι κι ἄν κάνω μοῦ θυμίζει κατα-
σκήνωση. Στό σχολεῖο τό ἴδιο. Ὃπου
κι ἄν εἶμαι σέ θυμάμαι. Μοῦ δίνεις
σοφές συμβουλές γιά νά φτάσω
στήν αἰώνια ζωή.

Ἰουλία Παπαδούδη, Ἀλпинίστριες

Ὁ Παράκλητος ἄς
μπεῖ κι ἄς μείνει αἰώ-
νια σέ κάθε ἀνοιχτή
καρδιά. Ἀμήν...
Εἰρήνη, Ἀλπινίστριες

Ἄχ, λατρεύω αὐτή τήν
κατασκήνωση. Ἀγαπῶ τά πάν-
τα σ' αὐτό τόν ἱερό καί εὐλο-
γημένο τόπο! Ξέρετε γιατί;
Ἐπειδὴ ὅλα ἐδῶ προσφέρουν
ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη... Ἐπειδὴ
ἐδῶ εἶναι ὁ ἀληθινὸς παρά-
δεισος στὴ γῆ. Ἐλθέ, Παρά-
κλητε ἀγαθέ, καὶ στὶς δικές
μας τίς καρδιές!

Ἄννα-Μαρία Κριστέα,
Ἀκτινοβόλες

Τί τέλειοι ἦταν καὶ οἱ ἀγῶνες στό γήπεδο καί οἱ διαγωνισμοὶ γνώσεων!
Ἄν καί ποτέ δέν παίρναμε πρῶτο βραβεῖο, ἡ χαρά μας ἦταν ἀπερίγραπτη.

Ἄρτεμις Ἰννατιάδου

Οἱ μέρες πέρασαν σάν ἓνα πο-
τάμι μέ γάργαρο νερό πού ὅποιος
τό πιεῖ θά τοῦ μείνει ἀξέχαστο.
Πλαί μας ἔστεκαν μέ ἀγάπη τὰ
στελέχη καί ἡ ἀρχηγός πού φρόντι-
ζε γιά τίς ἐπιθυμίες μας καί τό ὑ-
πέροχο πρόγραμμα... Ἕνα δάκρυ
κυλᾷ ἀπό τὰ μάτια μου ὅταν φτά-
νει ἡ μέρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἀπό
αὐτή τήν παραμυθένια κατασκή-
νωση, ὅπου ἐπικεντρώνεσαι στήν
διόρθωση τῶν παθῶν καί στήν ἀ-
γάπη στό συνομαδόπουλό σου.

Παναγιώτα, Ἀλπινίστρια

■ Έδω ἀνακάλυψαν τὰ σκαλοπάτια πού ἀνεβάζουν στὸν οὐρανὸ οἱ ἔφηβες τοῦ **Λυκείου** κάτω ἀπὸ τὸ πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ **φοιτήτριες** πού σάν μιὰ καρδιά ἀφέθηκαν στὴ θεία χειρουργία τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ πολιτεύτηκαν δέκα ἡμέρες μὲ λαχτάρα καὶ σύμπνοια, μὲ εἰλικρινῇ διάθεση καὶ ἀγωνιστικὴ προσπάθεια. Ἄς διαβάσουμε τὰ γράμματα πού οἱ ψυχὲς ἔστειλαν στὸν Οὐρανὸ μετὰ τὸ ἄγγιγμα τοῦ Παρακλήτου:

Ἡ κατασκήνωση σέ προετοιμάζει πνευματικὰ μέσα ἀπὸ τὰ μαθήματα, τίς προσευχὲς κι ἔτσι ἡ ἐξομολόγηση ἀποτελεῖ φυσικὸ ἀκόλουθο, μοιάζει μὲ πηγαία ἀνάγκη... Νιώσαμε προνομιούχες ἀφοῦ μᾶς δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ μιᾶμε καθημερινὰ μὲ τὸν Θεὸ καὶ νὰ κάνουμε τὴν καρδιά μας τόπο ἐπικοινωνίας καὶ συνάντησης μὲ τὸν Παράκλητο. Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ κρατήσουμε μέσα μας καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν πιὸ καλὴ συντροφιά γιὰ τὸν χειμῶνα πού ἔρχεται.

Ἀνθούλα Παλασίδου, Συναθλήτριες

Ἀπὸ τὰ μαθήματα μοῦ μίλησε ιδιαίτερα τὸ πρωινὸ ἀνάγνωσμα γιὰ τὸν προφήτη Συμεών, τὸ ὁποῖο ἐπεκτάθηκε στὴν εἰλικρινῇ παρουσία μας ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ γεμάτη ἔνταση φωνὴ τῆς ἀρχηγοῦ, πού ἀναφερόταν στὴν ἀντιλογία γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμα ἀντηχεῖ στὰ αὐτιά μου. Ἡ ὅλο σιγουριά προτροπῆς της νὰ ἀγωνισυαντήσουμε κι ἐμεῖς ὡς χριστιανοὶ στάθηκε ἐξαιρετικὰ βοηθητικὴ.

Ἄννα Σαραντίδου, Ἀπελεύθερες

Ποτέ δέν περίμενα ότι
θά έχω τόσοι πολλούς
ἐπισκέπτες στη γιορτή μου.
Κι όμως. Νά πού ή κατασκή-
νωση μου ἔκανε αὐτό τό
δῶρο. Ἐχει χαρακτηῖ μέσα
μου. Ἐρχόταν ή μία σκηνή
μετά τήν ἄλλη. Καί βέβαια
δέν μπορῶ νά ξεχάσω τίς
ὁμορφες εὐχές καί τά τρα-
γούδια πού μου ἀφιέρωσαν.
Δῶρα πού ἔχουν μεγαλύτε-
ρη ἀξία ἀπό τά ὑλικά. Εἶναι
πιό πολύτιμα.

Κυριακή Αποστολίδου,
Συναθλήτριες

Οἱ ὥρες τῆς προσευχῆς μέ τά
ἀδελφία ἀλλά καί οἱ στιγμές πού
καθεμιά ἀπομονώνεται καί μιλά μέ
τόν Θεό Πατέρα γίνονται δυνατό
ἐφόδιο στόν ἀγώνα μας καί γαλη-
νεύουν τήν τρικυμισμένη θάλασσα
τῆς ψυχῆς μας. Ἐδῶ ἀφήνουμε τίς
ἐγνοιες μας, τίς ἀγωνίες μας καί
ἀνοίγουμε διάπλατα τίς καρδιές
μας γιά νά θρονιαστεῖ μέσα τους
ὁ Παράκλητος. Ὅλα ἐδῶ, τά ζων-
τανά παιχνίδια, τά τραγούδια πού
μας ξεσηκώνουν καί ὁ ἀτέλειωτος
χορός γίνονται συχνά χωρίς νά τό
καταλαβαῖνουμε ἓνα μέσο δοξο-
λογίας στόν Θεό! Κατασκήνωσή
μου, εἶσαι ἓνας ξεχωριστός τό-
πος, τό ὁμορφότερο κομμάτι τῆς
γῆς πού ζοῦμε τήν ἀνανέωση καί
τήν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Πα-
ρακλήτου.

Γεωργία Ἀντωνιάδου, Τατιανή

Ἀγαπημένη μου κατασκήνωση, δέξου καί τόν δικό μου ὕμνο εὐχαριστίας. Σάν μάνα γλυκειά πού ἀγαπᾷ νοιάζεται καί πονεῖ τὸ παιδί της κι ὅλο φροντίζει νά τοῦ προσφέρει, νά τὸ πλουτίσει, ἔτσι νιώθω ὅτι φροντίζεις κι ἀγωνιάς γιὰ μένα καί γιὰ τὸ κάθε παιδί σου. Ἦρθα καί φέτος στήν πλαγιά σου μέ τήν ψυχή μου λαβωμένη ἀπό τίς πολλές μου πτώσεις. Πῶς μπορῶ νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὸ ὅτι μοῦ χάρισες τὸ ἀκριβότερο δῶρο, τόν Χριστό μου; Ὅσον, εἶσαι καί θά εἶσαι ὁ σταθμός τῆς ζωῆς μου.

Ἀναστασία Τσακιδίδου, Τατιανή

Νιώθω σάν νά φεύγω ἀπό τὸ πηγάδι τῆς Σαμάρειας. Ἔρχομαι διψασμένη καί ταλαιπωρημένη, ἀκούω τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί ξεδιψῶ, γίνεται μέσα μου ἐγχείρηση ἀνοικτῆς καρδιάς. Φεύγω μέ φωτιά στήν καρδιά, φωτιά πού πυρῶνει καί πληρῶνει ὁλόκληρη τήν ὑπαρξη... Σέ εὐχαριστῶ, Κύριε, πού μοῦ χάρισες αὐτό τὸ κομμάτι γῆς γιὰ νά δοξάζεται τὸ ὄνομά Σου. Κράτα μέ κοντά Σου καί μὴ μ' ἀφήσεις, Κύριε...

Ἑλένη Κώτση, Φιλάδελφες

Μετά ἀπό τίς δυσκολίες τοῦ χειμῶνα, μέσα στήν ἐξεταστική τοῦ Ἰουλίου ἀναζητοῦσα αὐτόν τόν τόπο, γιατί ξέρω ὅτι ὁ Κύριος εἶναι παντοῦ καί μπορῶ νά Τοῦ ἀπευθύνω δέηση μέ τοὺς ὕμνους, τὰ τραγούδια, τίς ὁμαδικές προσευχές. Ὅλα ἐδῶ σέ προσκαλοῦν γιὰ ἀγώνα, γιὰ νέες ἀποφάσεις καί γιὰ ὁλοένα καί ὑψηλότερους στόχους. Κατασκήνωση... κλείνεις τόσα πολλά μέσα σου καί μοῦ ἔχεις χάρισει τόσο ὁμορφες ἐμπειρίες. Ἐνα μονάχα μπορῶ νά σοῦ πῶ... ἓνα μεγάλο... ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

Μαρία Σπαντιδάκη, Ταβιδά

■ Έδω ἀξιοποίησαν «τή γραμμή τοῦ Οὐρανοῦ» οἱ **Ἐπιστήμονες**, νεαρές καί μεγαλύτερες, καθώς σέ κάθε συνάντηση ἐνιωθαν νά παίρνουν ἀπαντήσεις ἀπό τόν Παράκλητο στά σοβαρά προσωπικά θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν κάθε ψυχή... πού μελέτησαν στίχο στίχο τόν ὕμνο τοῦ ἁγίου Πνεύματος στήν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή καί συγκλονίστηκαν ἀπό τήν ἀποκάλυψη-γνωριμία μέ τό τρίτο πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδας. Μέ δάκρυα στά μάτια ὁμολογοῦσαν κάποιες ἀδελφές τόν πόνο τους πῶς κύλησαν τόσα χρόνια κι ἀδίκησαν τόν ἑαυτό τους καθώς δέν γνώριζαν τόν Παράκλητο καί τούς γλυκοῦς καρπούς του.

Κατασκήνωσή μου, φέτος ἦρθα ἄδεια, κενή... κι ὅμως σάν ἐκείνη τήν πρώτη χρονιά καταδέχτηκες καί πάλι νά μοῦ δείξεις τόν Θεό καί νά μέ βοηθήσεις νά Τόν ζήσω μέ ὅλες μου τίς αἰσθήσεις. Τόν ἄκουσα, τόν εἶδα, τόν ψηλάφησα, σάν νά γνώρισα καί πάλι τόν Θεό μέ ἄλλη ματιά πιά, μέ ἄλλους στόχους, μέ ἄλλη προοπτική. Ναί, τολμῶ νά πῶ ὅτι μοῦ ἔλειψε ὁ Θεός αὐτή τή χρονιά. Σ'εὐχαριστῶ πού μοῦ τόν ἔδειξες...

Δ. Ξ., Γ' Ἐπιστημόνων

Στόν κατασκηνωτικό ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μοῦ χάρισε ὁ Θεός μία ἀπό τίς πιό ὁμορφες θεϊες Λειτουργίες. Μία ὑπέροχη συνάντηση οὐρανοῦ καί γῆς. Ὁ Θεός μου, ἡ Παναγία μου, οἱ ἅγιοι κι ὅλες οἱ ἀδελφές, ὅλοι οἱ δικοί μου σ' αὐτή τή θεία Λειτουργία. Καί νά νιώθω στήν καρδιά μου μία ἀγάπη γιά ὅλους, μία εὐγνωμοσύνη στόν Θεό γιά τό τέλειο σχέδιό του! Συνεχῶς ἔτρεχαν δάκρυα ἀπό τά μάτια μου ἀπό χαρά, εὐγνωμοσύνη, ἀπό λύπη γιατί ἔχασα τόσα χρόνια, γιατί τόσες φορές λύπησα τόν Παράκλητο, γιατί δέν ἀγωνίστηκα. Πόσες ὁμορφες ἐπιθυμίες μέ ξεσηκώνουν νά ἀρχίσω μέ ἐπιμέλεια τόν ἀγώνα γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

Κ.Δ. Β' Ἐπιστημόνων

Τριάντα χρόνια πέρασαν, θυμάστε αρχηγέ; Κι όλα εκείνα που ακούγαμε στην κατασκήνωση στά χρόνια της νιότης μας από τόν διδάσκαλο, αρχίζουν σιγά σιγά νά γίνονται βιώματα της ψυχής. Θέλουμε νά ξεσπάσουμε σέ εύχαριστίες καί νά κραυγάσουμε στόν Κύριο ώριμες πιά πώς άξίζει πού δώσαμε τή νιότη μας στόν Χριστό! Άραγε υπάρχει πió θαυμαστό, πió άγιο καί όμορφο άπ' αυτή τήν ένότητα τών αδελφών;

Κ. Σ., Α' Έπιστημόνων

Είμαι από τίς παλιές κατασκηνώτριες. Πρωτοήρθα ως φοιτήτρια καί τώρα μητέρα καί γιαγιά άπολαμβάνω αυτήν τήν εύλογία. Τήν περιμένω όλο τόν χρόνο μέ τήν ίδια λαχτάρα κι άπορώ πώς γίνεται, μεγάλη γυναίκα τώρα, νά ζω αυτή τήν άνανέωση της χαράς καί της πίστης μου κάθε φορά πού περνά τήν πύλη της κατασκήνωσης, μόλις άντικρύζω τήν κατασκηνωτική μας οίκογένεια. Η μεγάλη μου χαρά είναι ότι καί τά παιδιά μου όχι μόνο έκτιμούν καί άπολαμβάνουν τήν εύλογία της κατασκήνωσης αλλά τά άξιώνει ό Θεός καί νά διακονούν αυτό τό άγιο έργο.

Μ. Χ. Α' Έπιστημόνων

■ Η κατασκηνωτική ζωή πού τή ζούμε 45 χρόνια τώρα είναι μία γλυκειά έμπειρία πού τήν άπολαμβάνουν πιά τά παιδιά καί τά έγγόνια τών παλαιότερων κατασκηνωτριών. Καθώς οι περίοδοι τών μεγάλων διαδέχονται εκείνες τών μικρών, τά παιδιά χορτασμένα από τίς δικές τους κατασκηνωτικές χαρές εύχονται στίς μητέρες τους πού φεύγουν γιά τή δική τους Κατασκήνωση:

Χαίρε, μαμά γλυκειά κατασκηνώτρια! Χαίρομαι πάρα πολύ πού μπορείς καί φέτος νά πās κατασκήνωση! Τά μυστικά γιά νά περάσεις ΤΕΛΕΙΑ τά ξέρεις άφοϋ μου τά έγραψες κι έσύ στό γράμμα πρίν φύγω από τό σπίτι. Μόνο νά σου θυμίσω: νά άνοίξεις τήν καρδιά σου, νά άνανεωθείς, νά γεμίσουν οι μπαταρίες σου!... Μέ πολλή άγάπη, τά παιδιά σου.

Ιωάννα, Αύγή Δαδής

■ Έδώ γεύτηκαν πολλές ψυχές τό θαῦμα στην έπικοινωνία τους μέ τόν Ουρανό καθώς στά σεμινάρια καί στά τριήμερα Κυριών θαρρείς ό Παράκλητος συμπύκνωσε τά δώρα Του καί τά πρόσφερε μέ άπλοχεριά υπερεκπερισσοϋ όχι άπλως στην σκηνωτικής ζωής. Άνταποκρίθηκε στή δίψα της μαθητείας τών ψυχών καί τούς χάριστηκε άφειδώλευτα.

Ἀποφάσισα νά πάω στήν κατασκήνωση
πού ὅλοι, ὅταν μιλοῦσαν γιά αὐτήν, τό στόμα
τους ἔσταζε μέλι! Πράγματι, ἦταν ὅλα τόσο
γλυκά κι ἄρχισα κι ἐγώ, ὅπως στό μέλι νά
«κολλάω»... Μά τί εἶναι αὐτό πού συμβαίνει
ἐκεῖ καί σέ ταξιδεύει ψηλά στόν οὐρανό, στήν
ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ; Νά κλαῖς ἀπό τή μία ζητών-
τας τό ἔλεός του καί νά χαίρεσαι ἀπό τήν
ἄλλη γιατί νιώθεις τελικά ὅτι ὁ Χριστός σέ
ἀκούει, σέ συγχωρεῖ, σέ περιμένει, σέ ἀγαπάει!

Κατερίνα Θανασοῦλη, Νάουσα

Πῶς νά μήν ἀποδώσεις στόν Παράκλητο
τήν ωραιότητα τῆς ζωῆς μας σέ κάθε περίοδο,
τή θετική ἀνταπόκριση τῆς κάθε ψυχῆς, τούς
νυγμούς μετανοίας πού ψηλαφοῦσες πολύ
ἔντονα στά πρόσωπα πού μέρα μέ τή μέρα
γλύκαιναν, στά μάτια πού ἔλαμπαν ἀπό δά-
κρυα χαρᾶς καί δοξολογίας; Πῶς νά μήν ἀπο-
δώσεις αὐτά τά μοναδικά βιώματα στόν θη-
σαυρό τῶν ἀγαθῶν, στόν χορηγό τῆς ζωῆς;

Ἀντηχεῖ στ' αὐτιά καί στίς καρδιές ὅλων
ὁ ὕμνος τῆς κατασκήνωσης πού ἐγινε προσ-
ευχή: «Κράτα πάντα ἀνοιχτή τ' Οὐρανοῦ τή
γραμμή, νά μιλοῦμε μέ Σέ καί ν' ἀκοῦμε, Θεέ,
τή φωνή Σου». Γένοιτο! Ἀμήν!

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ

Μηνιαῖο Ὅργανο Ὁμωνύμου
Ὁρθοδόξου Αδελφότητος
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2534

Ἔτος ΞΘ' - Ἀρ. φύλλου 824-25
Αὔγουστος - Σεπτέμβριος 2014

Ἰδιοκτησία - Ἐκδοση
Ο.Χ.Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
Πέλοπος 7, 546 33 Θεσσαλονίκη
Τηλ. - fax: 2310 270630, 274518

Ἐκδότης - Διευθυντής Συντάξεως:
Σάββας Ν. Ξανθόπουλος
Πέλοπος 9
546 33 Θεσσαλονίκη

Στοιχειοθεσία, ἐνθέσεις, ἀποχρωματισμοί,
καλλιτεχνική ἐπιμέλεια:
«Χριστιανική Ἐλπίς», Φίλυρο Θεσ/νίκης
Τηλ. & fax : 2310 677421

Ἐκτύπωση-Βιβλιοδεσία: «Μέλισσα»
Ἀσπροβάλτα Θεσσαλονίκης

Ἐτήσια συνδρομή
Ἐσωτερικοῦ: 10 εὐρώ
Κύπρου: 25 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ: 35 εὐρώ
(ΗΠΑ 45 δολ.
Καναδᾶ 50 δολ.
Αὐστραλίας 55 δολ.)

Ἐπιστολές - Συνδρομές
Περιοδικό «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
Πέλοπος 7,
546 33 Θεσ/νίκη

Ἀρ. λογ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
6074010115324
Ο.Χ.Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»

Γιά τούς συνδρομητές τοῦ ἐξωτερικοῦ
IBAN: GR
94 0171 0740 0060 7401 0115 324